

Zabavni dogodki iz minulosti.

Po raznih virih nabrala Gnjevoš in Internus.

15. Prepozno!

Dvorni šaljivec francoskega kralja Franca I. je tožil kralju, da mu neki sovražniki preté s smrtjo. Kralj ga potolaži: »Če te umoré, jih dam pet minut pozneje obesiti.« — »Veličanstvo,« zavrne šaljivec, »ljubše bi mi bilo, ko bi jih dali pet minut prej!«

16. Pri ministru.

Neki uradnik se je hotel predstaviti ministru knezu Kaunitzu. Pa je moral dolgo časa čakati, da je prišel na vrsto, in poslušati neprijetno kričanje in čenčanje papige, ki je bila v čakalnici. Knez, ki je navadno sedel za stekleno vmesno steno, je imel izredno visok glas, ki ga je natanko posnemala papiga. Nenadno se zasliši klic: »Vstopite, vstopite!« Uradnik, misleč, da zopet kriči papiga, zakliče: »Molči, ti neumni osel!« Toda to pot ni govorila papiga, marveč klical je minister. Uradnik zatrepeče radi naslova, ki je bil ž njim nagovoril svojega najvišjega predstojnika. Minister Kaunitz pa se radostno zasmee, ko se mu pojasni neljuba pomota.

Listje in cvetje.

Zakaj?

21. Zakaj zapustijo ptice selilke v jeseni naše kraje in se preselijo v južne pokrajine? Jesensko potovanje selilk in njih pomladna povrnitev je nekaj izredno imenitnega v naravi. Prav posebno se nam vsil uje vprašanje: zakaj pač to? — Mnogi, ki mislijo bolj površno, so kar hitro odgovorili, misleč, da so temeljito rešili to vprašanje, češ: ptice selilke vedo, da si tu pozimi ne bodo mogle poiskati potrebne hrane. Toda večina selilk se že napravlja na potovanje, ko je pri nas še dovolj hrane. Drugi zopet trdijo: zato se preselijo v gorne kraje, ker vedo, da bo v naših krajih hud mraz pozimi, in ker ne marajo zmrzovati. Pa kako bi mogle živalce to vedeti, ko mnoge že odpotujejo, ko je pri nas še ugodno in prijetno vreme?

To dvojno trditev izpodbije izkušnja pri onih pticah selilkah, ki so zaprte v kletkah. Ko se približa čas selitve, postanejo te živalce silno nemirne in se poizkušajo v vso silo oprostiti, da bi se tudi pridružile svojim sestricam, ki se odpravljajo na jug. Ko bi te ptice res kaj vedele o prihodnosti, bi morale pač najprej vedeti to, da bodo prezimile v gorki sobi in da jim bodo dajali dobri ljudje dovolj hrane kakor doslej.

Torej ne preostaja drugega nič kot priznati moramo, da je Stvarnik sam podelil pri ustvarjenju to lastnost njih naravi, da se jim v določenem času vzbudi želja po selitvi, ki pa ni v nikakršni zvezi s kakim preudarkom ali s prosto odločitvijo, marveč le del one naravne sile, ki se imenuje nagon. S tem se tudi uravnava ravnotežje v naravi, ker se ukončavajo razni škodljivci, ki bi se brez te redne selitve preveč pomnožili pri nas poleti, na jugu pa takrat, ko je pri nas zima.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Hud (Hudo.)

Hudo je treba z dobrim premagati. Nič ni tako hudo, da bi ne bilo kaj dobrega zraven.

Hudo za enega, dobro za drugega. Hudo se piše na kamen, dobro na pesek. Kaj hudega izgubiti je velik dobiček. Dosti hudega stori, kdor ne stori nič dobrega.

Hudega se bolj spominjamo nego dobrega.

Kdor hudo dela, pa dobrega pričakuje, samega sebe vara.